

יקירות העיר תל-אביב-יפו

תשע"ה | 2015

יקירותי,

חגי ישראל אינם רק זמנים ומועדים לשמחה. תמיד מתלווה אליהם גם מסר חינוכי. הפסח עומד בסימן "והגדת לבנך" - ועל סוכות כתוב "למען ידעו דרתיכם כי בסכות הושבתי את - בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים".

גם יום העצמאות הוא חג, שבו אנחנו לא רק חוגגים, אלא גם זוכרים, לא רק את מה שהיה, אלא גם את מי שתרמו תרומה של ממש לבנייתה ולקידומה של הארץ הזאת. ובשעה שבירושלים מוענקים ביום הזה פרסי ישראל, תל־אביב-יפו מציבה במרכז חגיגות יום העצמאות שלה את טקס הענקת התואר יקיר העיר. במעמד המיוחד הזה אנחנו מבקשים להביע את הוקרתנו למי ששימשו מופת של מצוינות בנתינה למען העיר ותושביה, בהשקעה בלא חשבון של זמן ובמאמץ למען הזולת ובחיים של יצירה, שעשתה את עולמנו טוב ויפה יותר.

השנה החליטה הנהלת עיריית תל־אביב-יפו, כי אות יקיר העיר לשנת 2015 יוענק לנשים בלבד, מתוך הכרה בחשיבות תרומתן של הנשים לעיר ולתושביה, ומתוך רצון להעצים את העשייה הנשית בעיר.

את איכות הנשים שלנו אנחנו מכירים מקרוב: 60% מעובדי העירייה הן נשים, ובארבע הדרגות הבכירות של עובדים שיעור הנשים עולה על 61%. יתר על כן, מחצית ממנהלי המחלקות הן נשים. המספרים האלה אינם מקריים. הם עדות לאמון ולהערכה, שציבור הנשים בעיר זוכה בו.

עיריית תל־אביב-יפו אינה מסתפקת בקידומן של נשים בביתה שלה, אלא פועלת לחיזוק מעמד האישה בכל רחבי העיר - ובחברה הישראלית כולה. מתוך כך הענקת תואר יקיר העיר ל-14 נשים תל־אביביות בולטות, שחיהן ופועלן יכולים לשמש מקור השראה לכולנו הוא עוד ביטוי למאמץ שלנו להבטיח שוויון זכויות והזדמנויות מלאות לנשים, יעד שלמרבחה הצער עדיין לא הגענו אליו, גם אחרי 67 שנות עצמאות.

היקירות החדשות באות מכל תחומי העשייה ומכל חלקי העיר - מיפו ומנווה אביבים, משכונת התקווה ומלב העיר, מפלורנטין ומבבלי. יש בהן נשי אקדמיה ופעילות חברתיות, מחנכות נערצות ולוחמות למען איכות הסביבה, אשפית מטבח ומלכת בימה, מנהיגת ארגון נשים ומלחינה נודעת.

לא פחות מ-12 מבין 14 היקירות נולדו בתל־אביב-יפו - מה שמוכיח, שהעיר האהובה הזאת שלנו אינה רק מקום טוב לחיות בו, אלא גם בית גידול מוצלח לנשים איכותיות.

ברכות לבביות, אריכות ימים ובריאות טובה ליקירות העיר החדשות וחג עצמאות שמח!

שלכם,
רון חולדאי
ראש עיריית תל־אביב-יפו

ועדת יקירי תל-אביב-יפו

ראש עיריית תל-אביב-יפו	רון חולדאי
יושב-ראש ועדת יקירי תל-אביב-יפו	נתן וולוך
חבר הוועדה	ארנון גלעדי
חבר הוועדה	שמואל גפן
חבר הוועדה	אסף זמיר
חבר הוועדה	אהרון מדואל
חברת הוועדה	שושנה צור
חבר הוועדה	גל שרעבי
חברת הוועדה	פרופ' רות בן ישראל
חבר הוועדה	יוקי לביא
חבר הוועדה	אורי לוי
חבר הוועדה	אילן שחורי

Linneah Anders

יקירות תל-אביב-יפו | תשע"ה - 2015

פרופ' אביבה דורון

נורית הירש

עו"ד טליה לבני

רות סירקיס

מדלן סחליה-עזאר

רינה קזדן

פרופ' רנה שפירא

עו"ד חביבה אבי-גינא

גילה אלמגור-אגמון

דליה בארי

חיה בוקר

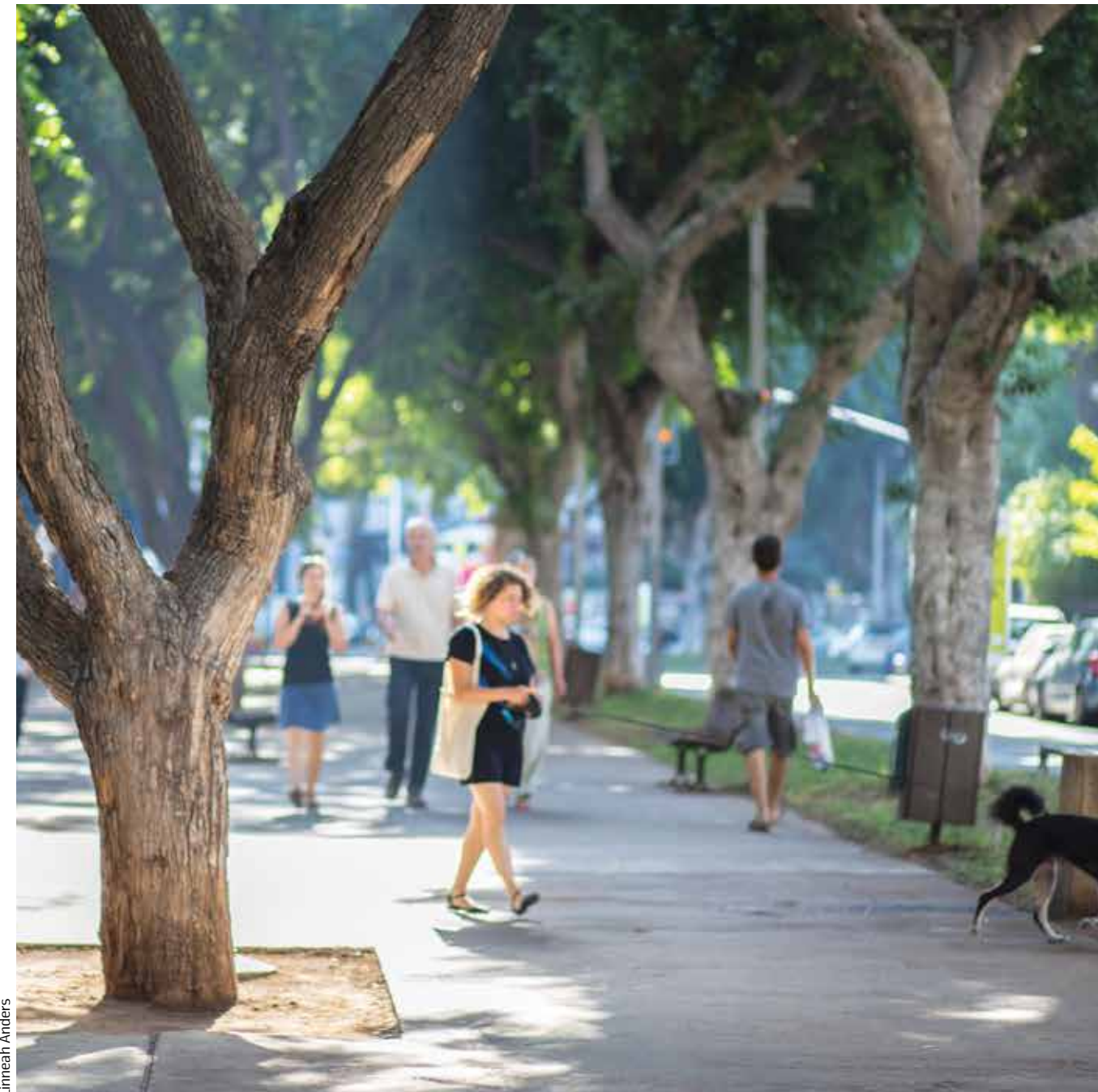
תרצה בורנשטיין

רחל בלימן

נחמה בסוק

Linneah Anders

גילה אלמגור-אגמון

בתור הגברת הראשונה של הקולנוע הישראלי כיכבה בעשרות סרטים ובהם "אלדורדו", "סלאח שבת", "מצור", "מלכת הכביש", "הקיץ של אביה", "ידיים קשורות", "החיים על פי אגפא" ו-"מינכן", בבימויו של סטיבן שפילברג.

פרסמה שישה ספרים ובהם "הקיץ של אביה", "עץ הדומים תפוס" ו-"כוכבים יש רק בשמים".

השתתפה בסדרות ובתכניות טלוויזיה וזכתה בהכרה בין-לאומית.

בעבור פועלה הרב זכתה בפרסים רבים ובהם: פרסי כינור דוד, פרס אופיר למפעל חיים ופרס ישראל בתחום הקולנוע, שהוענק לה בשנת 2004.

לצד פעילותה האמנותית עוסקת גילה אלמגור בעשייה ציבורית נרחבת: הייתה ממקימי אמ"י, איגוד אמני ישראל, הקימה את "קרן המשאלות של גילה אלמגור", המגשימה חלומות לילדים החולים במחלות קשות, ובשנים 1998-2004 שימשה חברת מועצת העיר תל-אביב-יפו והייתה יושבת ראש ועדת התרבות של העיר.

גילה אלמגור-אגמון, מבכירות השחקניות בישראל, נולדה בפתח תקווה בשנת 1939 והתחנכה בכפר הנוער הדסים, ושם למדה בחוג דרמה בהדרכת צבי רפאל.

בשנת 1954 עברה לגור בתל-אביב, ליד התאטרון הלאומי הבימה ולמדה משחק בסטודיו של תאטרון הבימה, בהדרכת צבי פרידלנד.

בהיותה בת 17 התקבלה לתאטרון והופיעה בהצגתה הראשונה: "בעור שינינו".

בשנת 1960 מילאה תפקיד בסרטה הראשון, "חולות לוחטים", ושלוש שנים אחר כך נסעה ללמוד משחק במכון לי סטרסברג בניו יורק ואצל אוטה האגן.

עם חזרתה לארץ, פצחה בקריירה מפוארת המתפרשת על שישה עשורים.

גילה אלמגור הופיעה במרבית התאטראות בישראל וריגשה את הצופים באין-ספור הצגות כגון: "אנה פרנק", "זיזן דארק", "פיטר פן", "לאחר הנפילה", "צמד המכשפות", "שלוש אחיות", "השחף", "כולם היו בני", "קדיש לנעמי", "מונולוגים מהווגינה", "מירלה אפרת" ועוד ועוד.

עו"ד חביבה אבי-גיא

מענה אנונימי וללא תשלום לבני נוער, ויזמה הקמה של מרפאת שיניים מסובסדת לקשישים.

נוסף על כך היא יזמה ימי בריאות בכל רחבי העיר - הרצאות, הדרכות וקורסים לרפואה מונעת לסוגי קהל שונים.

כמו כן הייתה יושבת ראש ועדת מכרזים לרופאים במרכז הרפואי של תל-אביב ע"ש סוראסקי (איכילוב).

שימשה יושבת ראש ועדת השמות וההנצחה של העיר.

בתור נבחרת ציבור מטעם סיעת הגמלאים בעירייה הייתה שותפה לאירועי שבוע הגמלאי בעיר ובפעילות של קהילות תומכות, המסייעות לתושבים ותיקים, המתגוררים בבית, ליהנות משרותים כגון תיקונים, ביקורי רופא, פעילויות תרבות ועוד.

בשנת 2013 פרשה מן העירייה מתפקיד סגנית ראש העירייה וממלאת מקומו.

חביבה אבי-גיא היא אלמנתו של צבי אבי-גיא, מי שהיה מזכיר העירייה השני של תל-אביב-יפו בתקופת כהונתם של מרדכי נמיר, יהושע רבינוביץ ושלמה להט, אם לשלושה, סבתא לתשעה וסבתא רבתא לנין.

היא חיה, נושמת ואוהבת את תל-אביב-יפו כבר 80 שנה.

עו"ד חביבה אבי-גיא, מחברות מועצת העירייה הבולטות של העיר, נולדה וגרה כל חייה בעיר תל-אביב-יפו.

בוגרת תיכון חדש, שירתה בצה"ל ומוסמכת למשפטים של האוניברסיטה העברית.

כיהנה בתור יועצת משפטית של הבנק לפיתוח התעשייה ויועצת משפטית של נעמי.

נוסף על התפקידים האלה הקימה עו"ד אבי-גיא את האגף למעמד האישה ופעלה רבות למען זכויות הנשים ונגד אלימות במשפחה.

הייתה שותפה למאבק הציבורי נגד האיסור על נשים להצביע בבחירת הרב הראשי של תל-אביב-יפו, שהסתיים בהצלחה.

30 שנה שימשה עורכת דין של משפחות חללי צה"ל, ייצגה את משפחות חללי צה"ל וליוותה אותם.

חביבה אבי-גיא נבחרה למועצת עיריית תל-אביב-יפו ב-1983 והחזיקה בתיק בריאות הציבור 25 שנים.

במהלך שש קדנציות היא רתמה את כישרונה, את מרצה ואת אהבתה לתל-אביב-יפו, לטובת רווחתם ובריאותם של תושבי העיר.

בעת מילוי תפקידה הייתה ממונה, בין השאר, על סניפי "טיפת חלב" בעיר. הקימה את מרפאת המתבגרים, שסיפקה

חיה בוקר

אהבתה הגדולה למקצוע ההוראה דרבנה אותה להמשיך וללמד בחוזה מיוחד, גם אחרי הפרישה.

מאז פרישתה לגמלאות חיה עוסקת בפעילות מגוונת וענפה למען הקהילה: מתנדבת לרווחת גמלאי הסתדרות המורים, מפעילה חוג במוזיאון תל אביב לאמנות, שבו משתתפים מאות מורים בשנה, מגייסת מתנדבים לעמותת עיניים לעיוורים וללקויי ראייה, חברה בוועדה למען מעמד האישה בעיריית תל-אביב-יפו ובוועד המנהל של הסתדרות המורים הארצית.

חיה בוקר ילידת תל-אביב, אשתו של יוסי בוקר, אם לשתי בנות וסבתא לשישה נכדים ונין.

המורה חיה בוקר נולדה בשנת 1935 בתל-אביב, בסמוך לעירייה. בגיל שנה עברה להתגורר עם משפחתה בשכונת התקווה ובה היא חייתה עד גיל 19.

התחנכה בבית הספר היסודי "ביאליק" ובתיכון - "גאולה".

לאחר גיוסה נשלחה לקורס קצינות במחנה 80 וסיימה בהצלחה קורס קצינים ובתוך כך הפכה לגאוות השכונה.

בתור קצינה הייתה ממונה על חיילות, שעבדו עם ילדים ועם עולים במעברות ושימשה גם שופטת בבית הדין הצבאי.

חיה בוקר שירתה במטה חיל האוויר עם עזר וייצמן בתור שופטת בבית הדין הצבאי.

בזמן שירותה למדה הוראה ולאחר השחרור הצטרפה אל מערכת החינוך. הייתה כ-25 שנים מורה ומחנכת בבתי ספר שברחבי העיר, כגון בית הספר לדוגמא, אהבת ציון והיובל.

דליה בארי

בין השאר פעלה דליה בארי לטיהור מתחמי תע"ש המגן והשרון, אשר זוהמו בחומרים מסוכנים ומסרטנים מפעילות תעשייתית של עשרות שנים. בתור המנהלת המחוזת גם פעלה לפינוי מכלי הגז מפי גלילות, לשמירה על ראות ידוקות, ובתוך כך להקמת פארק איילון, לצמצום מפגעי פסולת ולשמירה על חופי הים.

עם פרישתה לגמלאות, התנדבה דליה בארי לעמותת "אדם טבע ודין", ובשנת 2011 מונתה לתפקיד יושבת ראש הוועד המנהל. במסגרת עבודתה היא מובילה מדיניות בת קיימא, המאופיינת באקטיביזם סביבתי וביצירת יחסי גומלין ראויים בין סביבה, חברה, בריאות ובין כלכלה. היא פועלת ליצירת שיח ולשיתוף פעולה בין מקבלי ההחלטות בעירייה ובין הארגונים והירוקים וממשיכה לקדם את הנושאים הסביבתיים, שכל כך חשובים לה.

האדריכלית דליה בארי, מן הפעילות הבולטות בתחום השמירה על הסביבה, נולדה בשנת 1933 בתל-אביב.

למדה בטכניון, הוסמכה לארכיטקטורה ולבינוי ערים והמשיכה את לימודיה במכון הטכנולוגיה הגבוה ETH בציריך שבשוויץ.

כיהנה בתור אדריכלית ברשויות מקומיות ובשוק הפרטי.

בשנת 1985 מונתה לתפקיד יועצת סביבתית לוועדה המחוזית לתכנון ולבנייה, מחוז תל-אביב, מטעם השירות לשמירת איכות הסביבה, במשרד הפנים.

בשנת 1989 מונתה לתפקיד מנהלת מחוז תל-אביב במשרד לאיכות הסביבה. בתפקיד הזה היא פעלה באומץ ובנחישות כדי להבטיח את זכותם של תושבי מחוז תל-אביב לחיים בסביבה בריאה ומקיימת.

רחל בלימן

בזכות חזונה השתנו חייהם של אלפי בני נוער מן הקצה אל הקצה ורבים מהם מכהנים כיום בתפקידים בכירים במשק הישראלי.

בשנת 1982 שכלה רחל את בנה, שי ז"ל, במלחמת שלום הגליל. היא ובעלה אברהם יחד יזמו והקימו אנדרטה לחללי אוניברסיטת תל-אביב.

נוסף על כך פעלה רחל, בליווי פרופ' גדעון צבס ז"ל, להקמת תחרות שנתית של עבודות במתמטיקה באוניברסיטת תל-אביב.

בשנת 1993, לאחר יותר מ-30 שנה במערכת החינוך, פרשה רחל מניהול התיכון והיא מתגוררת בתל-אביב-יפו גם כיום.

רחל, מנשות החינוך המיתולגיות של תל-אביב, נולדה בשנת 1938 בתל-אביב. בעלת תואר ראשון במתמטיקה, בסטטיסטיקה ובפיזיקה.

כשהייתה נערה למדה בגימנסיה "שלווה" ובהמשך שבה אליה בתור מורה למתמטיקה ומחנכת. בשנת 1971 מונתה למנהלת הגימנסיה על ידי מרדכי ומניה וילנסקי, מנהלי התיכון ובעליו.

בשנת 1973 הפכה גימנסיה "שלווה" לתיכון עירוני ט"ו.

תחת שרביטה שימש עירוני ט"ו מקום מפלט ותקווה אחרונה בעבור תלמידים, שנשרו מבתי ספר אחרים בעיר.

רחל חרטה על דגלו של התיכון את ערכי המצוינות, האכפתיות והאמונה ביכולת התלמידים. דמותה הייחודית וצוות בית הספר שפעל בהשראתה, סייעו לתלמידים להאמין בעצמם ולהגשים את הפוטנציאל הטמון בהם.

תרצה בורנשטיין

עם חברת עזרה וביצרון, הייתה, להביא לחידוש פניה של פלורנטין. ואכן, בעקבות הפרויקט, זכתה פלורנטין לפריחה מחודשת והפכה למוקד משיכה לצעירי העיר.

התנדבה להסתדרות הגמלאים וסייעה בארגון פעילויות שונות לרווחת הגמלאים כגון: ימי עיון, טיולים, סדנאות ועוד.

תרצה בורנשטיין השתתפה בפרויקט "עם יפה, עם אחד" - עמותה, שמטרתה לטפח נימוסים, אדיבות, הבנה הדדית ועזרה לזולת במדינת ישראל. נוסף על כך, בעת פעילותה בעמותה עסקה בסיוע לחיילים בודדים ולקשישים, שאינם יכולים לדאוג לעצמם.

פעלה בהתנדבות במשחקי המכבייה של שנת 2005.

35 שנים שרה בהנאה במקלה של יצחק גרציאני, ובתור תל-אביבית בגוף ובנפש, השתתפה בפרויקט "תל-אביב 100", בשנת המאה לעיר תל-אביב.

תרצה בורנשטיין נולדה בתל-אביב בשנת 1933 והתגוררה עם משפחתה בשכונת פלורנטין.

הייתה חניכה של תנועת מכבי הצעיר ושירתה בגדנ"ע. בתקופת המנדט הבריטי הייתה מעבירה הודעות "קשר" באופניים.

בשנת 1951 התגיסה לצה"ל ושירתה בבית הספר לשריון עד שנת 1953. הקשר נמשך גם לאחר השחרור, וכיום היא אף פעילה בעמותת בית הספר.

35 שנים עבדה בתנועה הקיבוצית.

תרצה בורנשטיין מתנדבת כל חייה בפרויקטים ובארגונים שונים, הפועלים לרווחת תושבי תל-אביב-יפו.

היא סייעה לגברת נוזהא קצב בפועלה למען איכות הסביבה.

התנדבה כשנתיים בפרויקט פלורנטין עם גבי אסתר שור ומר דוד אגמון - מטרת הפרויקט, שנעשה בשיתוף פעולה

פרופ' אביבה דורון

זכתה בפרסים רבים ובהם פרס מן האקדמיה האמריקנית למחקר בעבור ספרה פורץ הדרך: "נפלאות שיר - תור הזהב השני בספרד", פרס בין-לאומי לשירה SIAL, מדריד, בעבור ספר השירים: "EL VINETO SABE". פרס לשירה ע"ש קוגל, בעבור ספר השירים: "שירי אהבתך - דו שיח עם משוררי ספרד". פרס נשיא המדינה למחקר ופרס ניומן לשירה, בעבור ספר הביכורים בשירה: "כל אותו הרגע".

אביבה דורון מתנדבת במיזמים קהילתיים רבים ויוזמת פרויקטים מגוונים בתחומי החינוך והתרבות. בין השאר, יזמה ופיתחה תכנית דידקטית חדשנית להוראת ספרות מורשת ספרד בבתי הספר התיכוניים, בשיתוף המפקח הכללי של הספרות. יזמה וניהלה תכנית בין-לאומית של סמינרים לימודיים בספרד בשיתוף שר החינוך ובתמיכתו.

יזמה וביצעה פרויקט ייחודי להבנת האחר על בסיס משחק תפקידים מקורי ושמו "איוון עדין - יהודים, מוסלמים ונוצרים בטולדו". המשחק תורגם על ידי אונסק"ו לשפות רבות והופץ בתור כלי חינוכי ייחודי.

בשנת 1998 זכתה בעיטור כבוד מחואן קרלוס ה-1, מלך ספרד, בעבור תרומתה לכינון קשרים תרבותיים ואקדמיים בין ישראל לספרד.

פרופ' אביבה דורון - משוררת נפלאה וחוקרת בעלת שם עולמי, נולדה בשנת 1939 בתל-אביב וגדלה במעונות עובדים ד' שברחוב פרישמן.

בעלת תואר ראשון ותעודת הוראה מן האוניברסיטה העברית, ותואר שני ושלישי מאוניברסיטת תל-אביב.

כיהנה בתור חוקרת באוניברסיטאות שונות ברחבי העולם, ומשמשת ראש הקתדרה של אונסק"ו לדיאלוג בין תרבותי ובין דתי ועומדת בראש המוקד לחקר תרבויות ספרד באוניברסיטת חיפה. הקימה וניהלה את המרכז לתרבות יהודי ספרד ולתרבות ישראל במכללת לוינסקי לחינוך, בתל-אביב.

פרופ' אביבה דורון חוללה מהפכה בחקר השירה העברית בספרד של ימי הביניים. חשפה את תור הזהב השני בספרד במחקרה על השירה בתקופה הנוצרית בזיקה לספרות הספרדית-נוצרית, ואת חידושיה על מסורת הספרות האנדלוסית.

פרופ' דורון פרסמה 14 ספרי מחקר ושירה שפורסמו בישראל, בספרד ובארצות הברית ועשרות מאמרים מדעיים שהקנו לה מוניטין בין-לאומי.

נחמה בסוק

בין עיסוקיה הרבים הדריכה נחמה בסוק גם קבוצות הורים שכולים דרך משרד הביטחון לאחר מלחמת יום הכיפורים והתנדבה פעמיים בשבוע בער"ן.

גם כיום היא מתמידה לעשות למען החברה: היא כיהנה כ-8 שנים בתור יושבת-ראש ועדת ההגדרה באגודה למען החייל, משמשת חברה בוועדת השירותים לחייל וחברה בוועדת ההתנדבות.

הייתה חברה במועצת ארגוני הנשים וחברה בוועדה לאיכות הסביבה.

בתנועת אמונה היא חברת הנהלה ארצית עד עצם היום הזה ופעילה בסניף תל-אביב. מכהנת בתור יושבת-ראש הוועדה הארצית של הגיל הרך בארגון ותורמת מניסיונה למקצועיות הצוות.

נוסף על כך היא מעבירה שיעורי תנ"ך לנשים מבוגרות בתנועת אמונה ובהסתדרות המורים.

"אני מודה בנשמה, עד היום אני אוהבת מאוד ללמד ומלמדת במועדונים של אמונה", כך נחמה מעידה על עצמה.

נחמה היא אלמנתו של חיים מנחם בסוק.

נחמה בסוק, אשת חינוך, עשייה ואמונה, נולדה בשנת 1930 בירושלים. בתקופת מלחמת השחרור התנדבה להפעיל את הצופרים, שהתריעו מהפצצות המטוסים המצריים.

לאחר נישואיה, עברה להתגורר בתל-אביב-יפו ושנים ארוכות הייתה מורה ולימדה בבית הספר תחמוני בעיר.

בתום מלחמת יום הכיפורים סיימה את לימודי הפסיכולוגיה וליוותה קבוצות תמיכה למשפחות שכולות.

נחמה בסוק יזמה את הקמת המוסד התל-אביבי להשכלת מבוגרים - תהילה - ואף שימשה מנהלת המוסד. בתחילת דרכו של המוסד, הייתה נחמה דופקת על הדלתות של תושבי העיר המבוגרים ומזמינה אותם להירשם לבית הספר וכך בית הספר התפתח במהירות ובסופו של דבר למדו כ-400 תלמידים בכל שנה.

במוסד תהילה למדו מאות נשים, שלא זכו לחינוך פורמלי בילדותן. הן למדו בו קרוא וכתוב, זכו להעצמה נשית, רכשו השכלה וביטחון עצמי והחלו לעמוד על דעתן. יתר על כן, תלמידות רבות פתחו בתי עסק משלהן, ואחרות אף המשיכו ללימודי תעודה.

עו"ד טליה לבני

בתפקיד הזה היא כיהנה עשר שנים ושימשה ראש חץ במאבק לחיזוק מעמד האישה במקום העבודה.

במסגרת פעילותה, תרמה רבות לצמצום פערי השכר בין נשים לגברים, לקידום נשים לתפקידי ניהול להנחלת חינוך חנים לגיל הרך ולמניעת אלימות במשפחה.

בהישגיה הבולטים: תוספת של כ-500 מעונות יום לעובדי המגזר הציבורי, מניעת העלאת גיל הפרישה לנשים והחלת חינוך חנים לבני 3-4 נוסף על כך, יזמה טליה ניסוח וחתימה על אמנה בין המעסיקים, ההסתדרות ונעמ"ת. האמנה הזאת הגדירה כוונות ומטרות ויצרה מחויבות של אמת לקידום נשים ולהתאמת שוק העבודה למאפייניהן.

פעילותה רחבת היקף של נעמ"ת בתקופת כהונתה הובילה להחלטה, שיש להעניק את פרס ישראל לנעמ"ת בשנת השישים למדינת ישראל.

טליה ידועה באהבתה לישראל ולעיר תל-אביב-יפו - אהבה שבאה לידי ביטוי בעשייה חסרת פשרות, ודבקות אמיתית בחזון ובדרך.

עורכת הדין טליה לבני, מן הפעילות הבולטות לקידום מעמד האישה, נולדה בשנת 1943 בתל-אביב. למדה משפטים ופילוסופיה באוניברסיטת תל-אביב וכבר אז החלה לעסוק בפעילות חברתית. בתור יושבת-ראש תא מפא"י בארגון הסטודנטים, לחמה בעבור תיקון עוולות ולמען צמצום פערים חברתיים.

עם סיום לימודיה והסמכתה לעורכת דין כיהנה טליה בתפקידים ציבוריים רבים ובהם יועצת משפטית ברפא"ל, שליחת עלייה לפדרציה הציונית בארה"ב, חברת המחלקה המשפטית של משרד הביטחון וסגנית בכירה ליועץ המשפטי של משרד הביטחון.

ב-1996 מונתה לתפקיד יועצת משפטית להסתדרות. בתפקיד הזה היא יזמה מאבקים והובילה חקיקה בנושאים חברתיים.

ב-2002 נבחרה ליושבת ראש נעמ"ת.

טליה הביאה לנעמ"ת מניסיונה המקצועי והאישי ואת השקפת עולמה, שלפיה הבסיס לקידום מעמד האישה טמון בחיזוק מקומה בעולם העבודה ובהתאמת עולם העבודה לעולם ההורות.

נורית הירש

המוסיקה הנפלאה של נורית הירש מרגשת אותנו יותר מחמישים שנה.

היא נולדה בשנת 1942 בתל-אביב והתחנכה בתיכון עירוני א'. בצעירותה עבדה בתור פסנתרנית בתאטרון החמאם ובתאטרון הלאומי הבימה. שירתה בלהקת גייסות השריון והשתתפה בתכנית החמישית של הלהקה "זמר לשריון".

עם שחרורה למדה אצל מיטב המורים למוסיקה והחלה להלחין מוסיקה.

בשנת 1965 פרסמה את שירה הראשון - "פרח הלילך", למיליו של אורי אסף.

שירה המפורסם השני היה "כחולה כחלום" ששרה אותו שלישיית גשר הירקון בתכניתה השנייה.

במרצת השנים הלחינה נורית הירש יותר מ-1600 שירים שהפכו לנכסי צאן ברזל ובהם "עושה שלום במרומיו", "בשנה הבאה", "בפרדס ליד השוקת", "כבר אחרי חצות", "חשמל בכפות ידך", "בואי לאילת", "רק בישראל", "בוא בשלום", "מקהלה עליזה" ועוד ועוד.

הלחינה 14 סרטי קולנוע, ובהם "השוטר אזולאי", "כץ וקרסו", ו-"מאחורי הסורגים".

נוסף על כך היא הלחינה את המוסיקה לתכניות הטלוויזיה: "קרובים קרובים", "פרפר נחמד", "הבית של פיסטוק", "דלת הקסמים" ועוד.

הלחינה אין-ספור שירי ילדים, הצגות ומופעים. ייצגה את ישראל בפסטיבלים רבים בעולם בתור מלחינה, מנצחת ומתזמרת.

בשנת 1978 זכה שירה "אבניבי", במקום הראשון בתחרות האירוויזיון.

רבים משיריה הפכו לריקודי עם, שלצליליהם רוקדים עשרות אלפי ישראלים בכל שבוע.

נורית הירש זכתה בפרסים רבים ובהם פרס אקו"ם, פרס כינור דוד, פרס אשת המופת מטעם "ליונס ישראל", פרס מפעל חיים מטעם "אוניברסיטת בר אילן", "פרס מפעל חיים בזמר העברי" מטעם פסטיבל ימי הזמר בחולון, ופרס רוזנבלום על מפעל חיים בתחום אמנותיות הבימה.

לצד פעילותה במוסיקה, היא מייחדת חלק ניכר מזמנה להתנדבות למען בתי חולים, נזקקים וארגונים שונים בארץ ובעולם.

בשנת 2008 הוציאה ערכת לימוד ושמה "שרים מורשת" שהפכה בעבורה למפעל חיים. עד כה הופיעה נורית הירש ב-350 בתי ספר יסודיים ברחבי הארץ, שרה וניגנה לפני התלמידים והמורים את השירים האהובים מן הערכה.

מדלן סחליה-עזאר

בהתנדבותה בקופת חולים מכבי, ארגנה הרצאות לקשישים בנושאי תזונה, בריאות וכושר גופני.

מדלן עזאר היא אישה מרשימה, ששמה ואמינותה הולכים לפנייה. היא דוגלת בקידום האחוה והכבוד ההדדי ופועלת להשרשת הדו-קיום בתל-אביב-יפו ובישראל כולה.

מדלן עזאר נולדה בשנת 1936 ביפו, בת לאחת המשפחות המכובדות ביותר של העדה הנוצרית אורתודוקסית.

בילדותה נשלחה ללמוד בפנימייה של נזירות פרנסיסקניות בירושלים ולאחר מלחמת העצמאות שבה להתגורר ביפו.

בגיל 49 הצטרפה לאגודת הנשים האורתודוקסית, נרשמה לקורס ללימודי חינוך לגיל הרך ובמשך שבע שנים עבדה עם ילדים בתכנית הגיל הרך של טיפת חלב. במסגרת התכנית הדריכה אימהות צעירות והעניקה להן טיפים ומידע בתחום התפתחות הילד.

מדלן עזאר משמשת יושבת-ראש אגודת הנשים האורתודוקסית ביפו זה שנים ארוכות ועושה רבות למען קשישי העדה וקשישותיה: מארגנת הרצאות ופעילויות, מבקרת קשישים בודדים בבתי חולים, ומסייעת לכל מי שאינם יכולים להסתדר ולעשות קניות וסידורים לבית.

רות סירקיס

שערו בנפשכם, כיצד היה נראה המטבח שלנו, בלי השראתה של רות סירקיס?

רות נולדה בשנת 1937 בתל-אביב. היא התחנכה בבית הספר היסודי "בלפור" ובתיכון עירוני א' בתל-אביב.

לאחר שירות בצבא ביחידת תותחנים סיימה תואר ראשון בעבודה סוציאלית באוניברסיטה העברית בירושלים.

עם קבלת התואר הייתה מדריכה ב-"מרכז כרמל" - מרכז בין-לאומי, שהוקם בחיפה על ידי משרד החוץ במטרה להכשיר נשים מנהיגות מארצות מתפתחות.

בשנת 1962 נסעה עם בעלה, רפי סירקיס, לארצות הברית.

בני הזוג התגוררו כמה שנים בבוסטון, ושם נולדו שתי בנותיהם. בבוסטון נחשפה רות לנפלאות הקולינריה: למגזינים הצבעוניים, לספרי הבישול, למסעדות, לשווקים העשירים במוצרים ולתכניות הטלוויזיה המיתולוגיות של ג'וליה צ'יילד. כך ניצתה בה האהבה לבישול.

ב-1967 החלה לפרסם מאמרים בנושאי קולינריה בירחון לנשים "את". מדור הבישול שכתבה ב-"את", היה הראשון שפתח בעבור הקוראות הישראליות צוהר אל המטבח הבין-לאומי. בשנת 1968 התמנה רפי סירקיס לתפקיד הקונסול הכלכלי של ישראל במערב ארה"ב, ובני הזוג עברו להתגורר בלוס אנג'לס. מאותה תקופה ושנים רבות אחר כך, ערכה רות את מדור האוכל

של "את" והכינה כתבות מצולמות על אוכל בין-לאומי, שלא היה ידוע אז בארץ נוסף על כך כתבה טור שבועי באנגלית, שהתפרסם בכל העיתונים היהודיים של ארה"ב, מחוץ אל חוף. בלוס אנג'לס גם ראו אור שני ספרי הבישול הראשונים שלה, שכתבה בשפה האנגלית: "A Taste of Tradition" ו-"Popular Food from Israel".

בשנת 1972 שבה לישראל ועלוש שנים לאחד מכן, יצא לאור ספרה המפורסם ביותר "מהמטבח באהבה", שחולל מהפכה אדירה בתרבות הקולינריה הישראלית. הספר, שהכיל את יסודות הבישול וסודות האירוח היה מעין בית ספר לבישול בין-לאומי וכלל גם צילומים צבעוניים, שהקלו על המשתמש.

הוא נמכר במאות אלפי עותקים ונמצא כמעט בכל בית בישראל. בשנת 1979 פרסמה את הספר "המטבח הסיני" - הספר הראשון בעברית, שהציג מתכונים מן המזרח הרחוק. רות כתבה 16 ספרי בישול רבי-מכר, הקימה הוצאה לאור, שפרסמה כ-100 ספרים, השתתפה בתכניות רדיו וטלוויזיה רבות, כתבה אלפי מאמרים על אוכל בעיתונים ובאינטרנט - והפכה לכוהנת הגדולה של המטבח הישראלי.

במהלך השנים לקחה רות חלק בפעילויות ציבוריות רבות שקידמו את פני החברה הישראלית ואת נשות העיר תל-אביב-יפו.

פרופ' רנה שפירא

במכינות האקדמיות באוניברסיטאות מטעם המועצה להשכלה גבוהה, הוועדה לבחינת המעבר ליום לימודים ארוך, ועדה בין-לאומית לבדיקת המצב בפנימיות מטעם הסוכנות היהודית, הוועדה להוראת קריאה והוועדה לתקצוב תנועות הנוער בישראל מטעם משרד החינוך, הוועדה לבדיקת מעמד האישה, הוועדה לנוער במצוקה, ועדת החקירה הממשלתית לבדיקת המצב בבתי הסוהר בישראל ועוד. היא מונתה לחברה בדירקטוריון מפעל הפיס, חברה בהנהלת העיתון "דבר" חברה במועצת העיתונות ועוד.

כיהנה כחברת המועצה להשכלה גבוהה ועמדה בראש הוועד המנהל של מליאת רשות השידור.

פרופ' שפירא יזמה רפורמה חינוכית חשובה בתל-אביב-יפו וליוותה אותה. עיקרה: הענקת אפשרות להורים לבחור באופן מבוקר את החינוך לילדיהם, מתוך הקפדה על שמירת שוויון ההזדמנויות ושמירה על החינוך לערכים המרכזיים שלהחברה. היא שימשה יועצת משרד החינוך ומערכות חינוך בנושאי בתי ספר אוטונומיים, בתי ספר ייחודיים, מרחבי חינוך ובחידה מבוקרת. בתקופה זו הוענק לה פרס החינוך מטעם עיריית תל-אביב-יפו ופרס נעמ"ת.

בזכות היותה אחת מחוקרות החינוך הבולטות בישראל, הוענק לפרופ' שפירא בשנת 1995 פרס ישראל בתחום חקר החינוך.

פרופ' שפירא, ילידת תל-אביב, אשתו של אורי ז"ל, אם לשלושה וסבתא לשבעה, היא בתם של שרגא ודבורה נצר, אשר גם להם הוענק תואר יקירי העיר תל-אביב-יפו בשנת 1978.

פרופ' רנה שפירא, סוציולוגית של החינוך שיחדה את חייה לפעילות ולחקר תחומי חינוך וחברה. רנה שפירא נולדה בתל-אביב בשנת 1932. בתקופת מלחמת העצמאות, בעודה בכיתה י"א, התגיסה עם כל בני מחזורה לצה"ל ("מחזור הילדים").

עם סיום המלחמה למדה בסמינר למורים ולגננות של זרם העובדים בגבעת השלושה. בתחילת שנות החמישים ובמהלכן הייתה בצוות ההקמה של בתי הספר ביישוב גורן בגליל המערבי ובמעברות תל עדשים בעמק יזרעאל ותלפיות וקטמונים בירושלים וניהלה אותם.

בשנת 1952 החלה ללמוד באוניברסיטה העברית בחוגים לסוציולוגיה ולהיסטוריה כללית. בתקופת לימודיה שימשה מורה במעברת תלפיות ובקטמון בירושלים. בשנת 1960 סיימה תואר שני בחינוך באוניברסיטה העברית והמשיכה ללימודי דוקטורט בסוציולוגיה של החינוך באוניברסיטת קולומביה בניו יורק, שבארצות הברית.

בשנת 1985 שבה לישראל והצטרפה לסגל החוגים לסוציולוגיה ולחינוך באוניברסיטת תל-אביב ובשנת 1985 מונתה לפרופסור מן המניין. כיהנה במגוון תפקידים באוניברסיטה ובהם ראש החוג לסוציולוגיה, דיקן הסטודנטים, ראש בית הספר לחינוך, ראש המכון למחקר חברתי וראש היחידה לסוציולוגיה של חינוך וקהילה, יועצת רקטור האוניברסיטה בנושאי נשים באקדמיה, ובנושא של עולים. נוסף על כך הקימה פורום ללימודי נשים ועוד.

פרופ' שפירא שימשה בתפקידי ציבור רבים: היא עמדה בראש כמה ועדות ציבוריות ובהן הוועדה להסדרת הלימודים

רינה קזדן

רוח ההתנדבות הייתה ועודנה חלק מרכזי בחייה.

פעלה רבות לטובת שיפור איכות החיים בשכונת יד אליהו - תרמה ליופיים ולטיפוחם של הגנים הציבוריים בשכונה, לניקיון רחובותיה, לשיפור החינוך ולחיזוק הקהילה והתושבים. מכהנת בהתנדבות בתור חברת הנהלה ויושבת-ראש ועדת סל מזונות בעמותת לילך, המפעילה 7 מעונות לילדים קשי יום.

במסגרת התנדבותה בעמותה, רינה ממונה על אריות 700 חבילות מזון לנזקקים ולחלוקתם בראש השנה ובפסח. קיבלה כמה פעמים אותות הוקרה, כגון אות יקירת ההסתדרות וממשיכה לפעול באהבה ובמרץ למען הזולת ולמען תושבי יד אליהו.

רינה קזדן נולדה בשנת 1936 בתל-אביב. בילדותה התגוררה עם משפחתה ברחוב גרוזנברג. בשנת 1952 עברה המשפחה לשכונת יד אליהו ומאז חיה רינה בשכונתה האהובה. התחנכה בבית הספר "בלפור", בצופים ובעירוני ה'.

רינה עבדה בעיריית תל-אביב-יפו כ-40 שנים וכיהנה במסירות במגוון תפקידים.

הייתה חברה במזכירות ארגון העובדים, שימשה תקופה יושבת-ראש הוועד ופעלה רבות לקידום עובדי העירייה. כמו כן היא כיהנה בתור יושבת-ראש ועד ההורים בבית הספר גיבורי ישראל ובמזכירות הוועד בתיכון ט'.

הייתה חברה בנעמ"ת ושימשה יושבת-ראש תנועת הליכוד בנעמ"ת תל-אביב.

יצאה לגמלאות בתור מנהלת אזור באגף הגבייה.

משנת 1992 רינה פעילה בארגון גמלאי עיריית תל-אביב -יפו בתחומי האירועים והתרבות: עורכת אירועים כגון יום המשפחה, חנוכה, ט"ו בשבט ופורים. מוכרת כרטיסים להופעות ולאירועים. ממונה על סיורי יום בתל-אביב-יפו ומחוצה לה - והכול לרווחת הגמלאים.

תשל"ו-1976

ברוך אגדתי, ברוך בן-יהודה פאולה ברט, נחום גוטמן, יהודית הררי, יעקב וינשל, אברהם זברסקי, בן-ציון חומסקי, מרדכי פנחס חסון, כתריאל פישל טכורש, צבי לבון, שאול לוי, מיכאל לנדאו, מנשה מני, אליעזר פרי, אורי קיסרי, אברהם שמואל רקנטי

תשל"ז-1977

משה אונגרפלד, משה ארם, יעקב בן-סירה, יצחק בן-רובי, ברוך גילאון, חיים גלובינסקי, ברוך וינשטין, יוסף זריצקי, טוב חבשוש, יעקב לסלוי, יוסף מאירפלד, שמואל מירקין, יהודה נדיבי, שמעון סאמט, יהויכין סטוצ'בסקי, מרדכי שלום, יוסף פרידמן, שלמה פרלשטיין, אולה קזנצ'י, לוי קיפניס, רפאל קלצ'קין, חיים רזילי, ציונה תגר

תשל"ח-1978

האדמו"ר ממודוויץ, בנימין אפרתי, אברהם ברוידס, משה גולדשטיין, יוסף וולקר, פנחס טובין, אריה לובין, יהושע מאירי, שרגא נצר, יעקב פבזנר, אירמה פולאק, נפתלי פיינגולד, שלום קדמון, שלמה רביץ, צבי שוחט, זאב שנקר

תשל"ט-1979

אורי אלפרט, ראובן בן-דוד, מרים ברנשטיין-כהן, אפרים דקל, מאיר הרטמן, מרדכי ויניצקי, מקס זליגמן, נסים כהן, משה לוי נחום, טובה סנהדראי-גולדרייך, ברכה פלאי, מרדכי (מקס) קנת, משה רוזנברג, חיקל רמות

תש"ם-1980

אריה אלחנני, יוסף אפרת, יהודה ארליך, חיים בדיחי, אלוף (מיל) מיכאל בן-גל, יצחק רחמים בן-יורם, אהרון בקר, חמדה גלעדי, דב דונר, הלל כהן, פריץ לוינזון, אליעזר מטלון, יוליוס סלפטר, יחיא זכריה עמרני, צבי קלמנטינובסקי, פרופ' ארוין רבאן, שושנה רסקין

תשמ"א-1981

ד"ר אפרים אילן, יצחק אפל, אהרון אשמן, שמואל ברקאי, חיים דניאלי, יוסף חלד, גבריאל טלפיר, יוסף יקותיאלי, יהושע לוי, ד"ר אפרים סיני, אנדה עמיר, ד"ר מאיר קהאן, זכריה רצאבי, יחזקאל שטרליכמן, זלמן שחור

תשמ"ה-1985

מיה ארבטובה, ד"ר אריה ארזי, רבק אה בורשטיין-ארבר, חיים בר-אבא, אהרון (אהרונצייק) בר-אל, לאה גיחון-מרגלית, ישראל דננברג, פרופ' אריה הראל, יעקב זליבנסקי, אריה פילץ, סעדיה-יפת שרעבי, אריה תורג'מן

תשמ"ב-1982

מרים-בן-פורת, משה גרשונביץ מרסל ינקו, ישראל כהן, מיכאל נאמן, יצחק פישלר, פרופ' ארנסט פרוידנטל, משה ציפר, אהרון רובינשטיין, שמואל רודנסקי, אברהם-חיים שומלה, זאב ו' שליצר

תשמ"ו-1986

אליעזר אזולאי, ד"ר יעקב באר, מאיר ברוך, אברהם צבי ברנוביץ, צבי ברנשטיין, זאב ויינר, משה וילנסקי, אלברט ורסנו, ליפשה זמסון-סגל, נתנאל מטלון, דבורה נצר, יצחק שבטיאל, אברהם שניר, דב שפירא

תשמ"ג-1983

בנימין אונגר, מיכאל אסף, יהודה גבאי, יצחק כץ, בתיה לישנסקי, אליעזר סרוקה, גיורגי עזאר, יעקב פרנק, שמשון קפלן, הרב יעקב רוזנטל, ד"ר דוד רוזן-צבי (רוזנצוויג), אנשל רייס, אריה שרון, יוסף רצון שרעבי

תשמ"ז-1987

אלכסנדר (סשה) ארגוב, חיים אשר, שמעון גרידי, ישעיהו (שייקה) דן, חיים חגואל, אורי טפליץ, זלמן ירושלמי, לאה עדיני, שמעון פינס, אברהם פרידמן, יצחק קור, אסתר רוזלר, מרדכי שפייזמן, הדסה שרמן-פריאל וחסידים אומות העולם תושבי תל-אביב-יפו: רובין דימיטרוב, הלנה כורזים, יוספה לוסביצקי, רות לינדר, מריה רולידר, ידיגה שיינבאום

תשמ"ד-1984

הרב י.מ. אברמוביץ, השופט יצחק אורן, עו"ד י.א. אלראי, יהודא לייב בייטל, עזריאל ברושי, משה חורגל, חיים ינקלביץ, נחום יעקבי (קולקר), סעדיה כובשי, צבי לוי, פרופ' היינריך מנדלסון, רחל מרכוס-אלתרמן, ירושלים סגל, ד"ר רות רופין-פלד

כפיר בולטין

תשמ"ח-1988

יהודה אונגר, יהודה גוטהלף, יעקב הגלר, דוד טהורי, אלכסנדר יהלומי, בן-ציון כהן, הרב ד"ר שמואל זנוויל כהנא, צבי סגל, אריה סריג, יוסף פפירניקוב, ד"ר יהושע רוטנשטרייך, שרה לוי-תנאי וחסידים אומות העולם תושבי תל-אביב-יפו: ספירו דנקוב, מרים (מריה) טננבאום, מיכאל מיכאלוב

תשמ"ט-1989

פרופ' שמואל אביצור, אליהו אברהם אוחנה, פרץ אוניקובסקי, גרדה אוקס, יעקב גולדין, דוד יוטן, יהודה (זיק) יעקובי, אידוב כהן, משולם לוינשטיין, לילי מנחם, צילה עמידרו, יוסף עצטה, שרגא קנטור, צבי רנר, פינחס שינמן, שלמה יעקב שלוש, שולמית תילאיוף וחסידים אומות העולם תושבי תל-אביב-יפו: מודסטה ברנק, ורני צבגרמן-מונש, סטפן רצינסקי

תש"ן-1990

אלוף (מיל) צבי איילון, יחיאל אליאש, דוד אלמוג, ד"ר ישראל חיים בילצקי, לולה בר-אבנר, גיניה ברגר, שלמה גיטליץ, דוד גלעדי, אהרן חייכמן, דן טנאי, רבקה נתנאל, אינג' דוד שטרן, יוסף דוד שרעבי

תשנ"א-1991

יריב אזרחי, צבי אלדובי, ד"ר יקותיאל צבי זהבי, יצחק טרובוביץ, יוסף יודסין, ציטה לינקר, ישראל למדן, רפאל מושיוב, יצחק קדמן, חינה רוזובסקה-קמינר, פרופ' יהודה רצהבי, משה שטיין

תשנ"ב-1992

אהרון אנקורי, אלוף (מיל) אפרים בן-ארצי, משה ברנשטיין, רעיה יגלום, אבות ישורון, יהושע כצמן, ד"ר משה לנדא, יוסף עודד, דוד עזרא, שרה עזרוני, גבריאל צפרוני, ד"ר יעקב אליעזר (אלי) תבין

תשנ"ג-1993

זאב פ. אסטרייכר, בצלאל בליי, ד"ר חיים מנחם בסוק, קריאל גרדוש (דוש), אריה (לוניה) דבורין, שרה דורון, יהודה יהודאי, ד"ר כרמי יוגב, אלוף (מיל) משה כרמל, חנן מאירי, עמנואל עמירן-פוגצ'וב, הדסה קלצ'קין, אסתר רובין, עמיהוד תבור וחסידים אומות העולם תושבי תל-אביב-יפו: מלדן איבנוב

תשנ"ד-1994

יצחק אפלבוים, ישראל ארליך, ישעיהו (שייקה) ארמוני, יצחק ארצי, משה בן-זאב, יוסף גבעול, שושנה דמארי, ד"ר משה הוך, יעקב ונה, פרופ' בן-ציון ורבין, מנחם ידיד, עו"ד מאיר לם, ישראל סחרוב, שלמה סלע, גאולה רבינוביץ

תשנ"ה-1995

יצחק אבינועם (יגנס), אברהם אפל, יהודה אפשטיין, נחמיה ברוש, פרופ' אנדרה דה-פריס, שמשון חלפי, יוסף מ'נס, צבי נתנוז, אברהם סגל, הרב יוסף צובירי, יהושע רוזין, סוניה שץ וחסידים אומות העולם תושבי תל-אביב-יפו: ולדס דרופס

תשנ"ו-1996

השופט (בדימוס) ד"ר משה בייסקי, אלי"מ יצחק גרציאני, אסתר הרליץ, עו"ד משה לויט, אליהו ספקטור, תא"ל (מיל) יצחק פונדק, ידידיה פילובסקי, ד"ר מרדכי צצ'יק, יחיאל קדישאי, רויח אבשלום רצאבי, שמואל רקנטי, משה שניצור, יוסף תמיר

Linneah Anders

יעל אילן

תשס"א-2001

שלמה אבוטבול, משה אישון, יוסף ברזלי, רות דיין, אברהם דשא (פשנל), פרופ' צבי יעבץ, יוסף לוטנברג, אפרים ליפשיץ, עו"ד אהרן מלצר, מרים עקביא, רחל רעני, פרופ' מכס שטרייפלר, שרה שטרן, דוד שיף, אידנה דרגיציביץ' חסידת אומות העולם

תשס"ב-2002

מרים (מדי) בן-שם, שלמה בר-שביט, צפורה ברנר, הרב אפרים גוטמן, חיים טסה, אורה טרי, השופט בדימוס בנימין כהן, חנה לאור, אברהם מורחיים, ישראל פז, יצחק פנאי, נעמי שדמי, מיכה שמבן, בני שמר

תשס"ג-2003

יהודה בילו, יצחק בן-בשט, פרופ' יחזקאל בראון, הרבנית צפיה גורן, אלוף (מיל') ד"ר מרדכי (מוטי) הוד, חנה (ניוטה) הלפרין, יהודית הנדל, ד"ר אלכסנדר ויסלפיש, ברוך יפת-שרעבי, עבד אלקאדר כבוב, נתן כוגן, ידידה להב, נחמה לויתן, אליעזר צור, פרופ' ברכה רמות

תשס"ד-2004

פרופ' צבי אבני, יעקב אהרוני, בלה ברעם-לוטן, תהילה גילוח, פרופ' ישראל הימן, ד"ר אשר הלפרין, ברוך טרקטין, נחמה ליפשיץ, מיכל מודעי, קלמן מינץ, דוד צבי, שמואל צמח, יצחק שניאור

תשנ"ז-1997

רפאל אלידין, נחום בוכמן, משה (גירי) בית הלוי, שלמה (זיגי) גרוס, שושנה דואר, שמחה בונים זינגר, דוד ירושלמי, ד"ר שלמה לב-עמי, השופט (בדימוס) דב לוי, ישראל ליבאי, קלרה מעיין, אשר רוזנבוים, שלום יפת שרעבי

תשנ"ח-1998

הרב יהודה אנסבכר, צבי ארצי, מישא אשרוב, שמואל בונים, דב בן-מאיר, פרופ' דניאל ברונר, פרופ' הלל ברזל, רצון הלוי, עמנואל הלל, לוקה וקס, חנה זמר, גילי טורנברג, עדה טל, שלמה טנאי, בן-ציון יהודאי, חיים כהן, לולה לוקסמבורג, אייבי נתן, גד סולמי, אוה סורביץ, שמואל (סמו) פדרמן, רבקה רבינוביץ, דוד רימון, ד"ר יוכבד ריעאני

תשנ"ט-1999

תמר אריאל, אשר בן-נתן, ישראל בקר, יגאל גריפל, יוסף דחוח-הלוי, ברוך וינר, ברנרד (דב) חוסט, יפה ירקוני, הרב גבריאל מורגנשטרן, אריה נייברג, שאול סוסליק, אברהם פרסלר, אריה צוקר, אהרון רבינוביץ, פרופ' יעקב רותם

תש"ס-2000

שמעון אביזמר, דבורה אליאב, עמישלוס גילוח, אליעזר ויצמן, פנינה זלצמן, משה זנבר, יעקוב-גורג' חנניה, אלכסנדר מנדל, רמה סמסונוב, נפתלי פדר, יהודה פוקס, פרופ' חיים הלל פריד, אליעזר קלונסקי, יצחק קצור, שרה שפירא

תשס"ה-2005

ד"ר דב אלדובי, ד"ר הרב יצחק אלפסי, דוד בר-משה, יפה הרצפלד, שבתי טבת, רחל טליתמן-סנובסקי, גד יעקבי, ברכה לביא, חיים צ.ליפקין, שולמית לפיד, עמוס מנור, שמואל עצמון-וירצר, שמואל פירסטנברג (פיסקה), גרשון צפור, וחסידת אומות העולם תושבת תל-אביב-יפו: זופיה אבני

תשס"ו-2006

פנחס אדלר, שולה ברקן, עמיקם גורביץ, שרגא גפני, שרה (שריקה) הרמלין, מרים זהר גלבולום, ורדה זקהיים, הרב יצחק יעקב טוויל, דב לאוטמן, לוי יצחק הירושלמי, נעמי סגל, מאיר קמחי, שמואל שי, אליהו שפיזר

תשס"ז-2007

יהודה אפרוני, מרדכי אשד, חנה (גוטמן) בן דוד, יהושע (שייע"ע) גלור, עוזיאלה (בוכמן) היימן, חיים חפר, הרב יצחק כהן, צביה כהן, שולה ליגום, ברוננו לנדסברג, שלמה מדמון, פרופ' אמנון רובינשטיין, נחום רז, ד"ר עדינה תמיד

תשס"ח-2008

ד"ר ורה אדלר-שי, מוריץ (פי-סי) אושרוביץ, צבי אל-פלג, נחמה בר-כוכבא (בריל), דינה ברניקר, יוסף דוריאל, מאיר זהבי, אהובה טלמור, אורי לוי, שלמה נקדימון, יורם קניוק, ישראל שטראוס, אדית תאומים

תשס"ט-2009

נווזה אבולעפיה, יעקב (יאני) אפשטיין, דליה בדש-שאץ, פרופ' רות בן-ישראל, פנחס ברויאר, שרית גרינברג, ראובן ויטלה, עו"ד מרדכי וירשובסקי, חזנה יעקב, זיוה להט, הרב משה מאיר, מרים (מיקי) מזר, עליזה עופר, דבורה קידר (הלטר), אלימלך רם, אברהם (בייגה) שוחט, דב שילנסקי

תש"ע-2010

דוד אדמון, יצחק אלרון, יוסף בר נתן, פרופ' נורית גוברין, יוסי גרבר, משה דולגין, לוטפי בוטרס זריק, שלי חשן, שולמית לסקוב, חנה מלמד, שמואל סמואל, אסתר עילם, דן פתיר, שלמה שבא (שורץ), שלמה שחיבר

תשע"א-2011

תמר אבידן, שאול ביבר, טובה בן-דב, יהודית בנד, אברהם זאב גרינברג, דן דרין, שאול זינר, פרופ' אפרים טורגובניק, הרב מרדכי יצהרי, אברהם כספי, דוד מנצור, פרופ' שלמה משיח, מרים נוביק בבל, ברוך ניסקה, עו"ד רות סלפטר

תשע"ב-2012

יעקב אגמון, שלמה אליהו, לילי לאה אלשטיין, חיה יוסף, יוסף יוסף, רנה ירושלמי, מאיר ישראלי, לאה כהן-מוצרי, פרופ' ששון סומך, לאה פוליבוי, חיים רפאל, עודד תאומי

תשע"ג-2013

חיים אדלר, פרופ' אדר' דן איתן, יעקב (יענקל'ה) בודו, אהרון בוצר, פרופ' רבקה ברקאי גולן, אלי יהב, אהרון מגד, דינה ערקבי, שרה פרנקל, שושנה רון אהרונוב, רפי שאולי, ד"ר מאיר ששון

תשע"ד-2014

רות אהרון, אדר' סימונה בר שגיא, אורי גוטהלף, מנחם גולן, שמאי גולן, יעל דיין, ישעיהו (שייקה) דרורי, ברוך וילקר, שרה ז"ק, ד"ר משה טיומקין, יששכר כהן, ד"ר אריה לבנון, מאיר מוזס, עו"ד שמעון מזרחי, רבקה מיכאלי, הרב שמעון פרנקל

